

зовнішнього і внутрішнього середовища компанії, творчий підхід до розроблення стратегічних альтернатив, формалізовані процедури вибору стратегії, управлінські інструменти планування, організації, мотивування та контролю за реалізацією стратегії. Ефективне управління брендом як елементом інтелектуального капіталу дає змогу підвищити синергетичний ефект від використання інтелектуальних ресурсів і створити умови для глибшого розкриття і ефективного використання потенціалу компанії та підвищення її конкурентоспроможності шляхом формування і реалізації стратегії брендингу.

Література

1. *Оберемчук В. Ф.* Формування та реалізація ефективних стратегій розвитку бренда як засіб підвищення конкурентоспроможності // Науково-практичний журнал «Агросвіт». — №18 вересень, 2012. — С. 17—21.

2. *Ткачук М. В.* Брендінг як стратегія ринкового успіху підприємства [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/29_DWS_2011/Economics/6_95525.doc.htm

Т. С. Онисенко, аспірант,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
e-mail: tonysenko@i.ua

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ДЕРЖАВНИХ ВИДАВНИЦТВАХ

Онисенко Татьяна
Основные проблемы внедрения
инноваций в государственных
издательствах

Tetiana Onysenko
Basic problems of innovations
in state publishing houses

На даному етапі розвитку вітчизняних видавництв державної форми власності неможливе без розробки і впровадження інновацій у виробничі процеси видавничої діяльності та процеси планування діяльності даного роду. Стрімкий інноваційний, технологічний розвиток видавництва сьогодні, не гарантує визнання та успіху завтра. Адже інновації та новаторство є досить ризиковими, так на ринку товарів широкого вжитку зазнають невдачі 40—80 % запропонованих новинок, на ринку промислових товарів — 20 %, на ринку ж послуг — 18 % [1, ст. 84]. А зважаючи на специфіку фінансування та контролю держаних підприємств різного роду, та видавництв зокрема, виділення основних проблем впро-

вадження інновацій та окреслення можливих варіантів їх вирішення істотно покращить конкурентоспроможність такого роду підприємств на вітчизняних і закордонних ринках.

Таким чином, розглядаючи всю систему перепон у даній сфері економіки, слід виділити основні з них, а саме:

— високі відсоткові ставки по кредитах, що надаються вітчизняними банками, необґрунтованість вимог по забезпеченню кредитів. Дана проблема досить актуальна саме для державних видавництв, адже як правило вони є спадкоємцями радянських видавництв, а тому на сьогоднішній день не мають досить потужної матеріальної ази для забезпечення надходження залученого капіталу в повній мірі;

— відсутність необхідної інформації щодо впровадження новітніх технологій у видавничій сфері, малий досвід інноваційної діяльності. Дійсно, вітчизняні видавництва, а надто державної форм власності як правило не мають активного досвіду впровадження або ж розробки інновацій. А тому й інформацію подібного роду знайти вкрай важко, так як ті видавництва, які наважились на такий крок, ведуть закриту інформаційну політику. Дана проблема може бути вирішена може бути вирішено шляхом активного обміну досвідом щодо інноваційної діяльності між суб'єктами видавничої діяльності через проведення різноманітних загальнонаціональних і міжнародних виставок, конференцій, симпозіумів, ярмарків, створення різноманітних об'єднань підприємств;

— відсутність кваліфікованих працівників. Однією з найважливіших перепон на шляху до ведення активної інноваційної діяльності на даному етапі розвитку вітчизняної видавничої справи є відсутність молодих, креативних, висококваліфікованих спеціалістів. Вирішення даної проблеми можливе через запровадження принципово нових освітніх програм для підготовки фахівців із інноваційної діяльності, а також створення комплексних програм із підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації відповідних кадрів як на загальнодержавному рівні, так і на рівні окремого підприємства. Вирішення вказаної проблеми допоможе також усунути організаційні недоліки підприємства, які виражаються в необхідності наявності на підприємстві спеціалізованого структурного підрозділу, який би займався моніторингом інноваційних процесів за межами підприємства, реалізовував і контролював інноваційну діяльність всередині підприємства;

— нерозвиненість інститутів венчурного бізнесу та відсутність прозорих схем трансферу технологій. Даним питанням повинна

займатись держава на досить серйозному рівні, та чітко прописати всі моменти регулювання даних питань не лише у видавничій справі, а й для всіх інших видів економічної діяльності.

Отже, можна зробити висновок, що ефективна реалізація інноваційної діяльності сучасними видавництвами державної форми власності неможлива без активної підтримки з боку органів влади. А тому, окреслюючи основні проблеми, що виникають при впровадженні інновацій на державних видавництвах, і пропонуючи варіанти їх вирішення можна досягти потужної та дієвої координації зусиль і дій за вектором держава-бізнес і досягти реальних результатів, які в свою чергу вплинуть з кращого боку на конкурентоспроможність не лише вітчизняних видавництв і вітчизняної книги, як продукту діяльності, а й держави загалом.

Література

1. Боковець В. В., Левицька І. В. Інноваційний менеджмент. — Вінниця, 2013 — 289 с.

В. Ю. Петринка, аспірант
кафедри економіки та безпеки підприємства,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
e-mail: sm67sm@gmail.com

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Петринка Виктория
Приоритетные направления
инновационного развития
промышленных предприятий

Petrynka Victoria
Priority areas of innovation
development of industrial
enterprises

Інтеграція національної економіки України у світове господарство пов'язане із завданням підвищення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва, що зумовлює необхідність переведення економіки на енергоефективний шлях розвитку промисловості.

Дефіцит енергоресурсів і стримуючий розвиток народного господарства потребує ресурсозберігаючих технологій, докорінної модернізації обладнання, реалізації інноваційних проектів, спрямованих на покращання енергозабезпечення та енергозбереження, зниження енергоємності та ресурсовитратності виробництва.